

homo postmodū teneat illa cōfiteri dum redeant ad memoriā. sed si non redeūt. nī bilomin⁹ homo saluabit si fecerit sufficiētem diligentia recordādi. cū de⁹ non obliget ad impossibile. **E**st igit additio frustra cum dicitur de oblitis. Similiter cū dicitur de contritis pot esse notia. Similiter et male exprimit si et inq̄ntū possum et de beo. Sufficit ei q̄ intentio sit bene regulata. **P**er ad extremū quā noxia sit obliuio peccatorū. q̄ nō delent virtute confessionis sacramentalis. ac p̄inde virtus clauū que remittit magnā partē penarū debitarū. ad huiusmodi peccatorū deletionē nō sic efficacit applicat. put sit circa peccata q̄ sacrāliter et exp̄sse sunt confessā.

Adhuc de eodem statuto.

Item ad quēstionē sibi factā p̄ vicarium carthusie sup statuto carthuf. de absoluteione a pctō mortali et de cōsuetudine ordinis. sup hoc R̄ndit. sub cōrectōrē cum reuerētia loq̄ndo. nō apparet q̄ talis reseruatō sit cōueniēs. nec consonā eūāgelice libertati. q̄ nō tenemur cōfiteri de venialibus. Et q̄ ad mortalia distinguēda. nō est dabilis regula generalis et infallibilis per humanā sapiētiā. Propterea talis reseruatō nō est nisi laque⁹ aiaz. p̄sertim timoratarū. Potest tū fieri reseruatō de certis mortalibus manifestis. et que trāseūt in opus exterius. q̄ de cogitātib⁹. notium est aut inutile reseruatōz adhibere. **I**tem idē ad quēndā carthusiē sic scribit. Recepi q̄ in constitutōnib⁹ vestris nō dicit q̄ oīs mortalis culpa sit maiori resuata in foro confessōis. sed q̄ grauis culpa. Et certe tolerabilis et salubris est hec cōstitutio. si bene fuerit declaratū qualis culpa debeat merito grauis reputari. Et ita saluatur honor pat̄rū constituentū. Et nībi loquimur enūciatur onus ip̄portabile sup ceruices peccantū. Qualis autē fieri debeat aut possit interpretatō qd est grauis culpa puto notatū fuisse p̄terēt in vltimis scriptis licet incultis dño Osualdo r̄nden do tali quēstioni. Si de solis venialibus debeant absolueri commissi a priore.

Item nota q̄ nullus tenet cōfiteri peccata venialia lege diuina. nisi sit ad h̄ specialiter obligatus p̄ votū vel p̄ticulare statutū. quale nō debet leuiter fieri. Et q̄nq̄

magis expediret cessare a confessōe talū q̄ nīmiā incurrere solitudinē. que plus impediret aliq̄n q̄ fructus confessōis inuaret. Alioq̄n etiā confessōe facta. oporteret sepe iterū cōfiteri. et sic deinceps sine termino. attento qd̄ vix facim⁹ aliqd̄ vbi nō possum⁹ rationabiliter formidare de peccato veniali. **F**init.

Sequitur auisamentum eiusdem per modū confessōis in religionib⁹ non lapsis audiendi.

Sicut expediret esse suasi pro p̄rib⁹ carthuf et celestinis vt eorū superiores haberent a dño papa. latissimā absolue di in foro penitēciali licentiā. sic apparet mihi q̄ cōfessorēs ordinati p̄ singulos conuētus habeāt magnā et amplam potatē absolue di nedū de venialibus solis q̄ talis esset irrātōnabilis et itolerabilis restrictio. sed etiā de mortalibus p̄sertim occultis. nō q̄ absoluerēt de quibus mortalibus. Quā autē deberēt remittere ad superiores et q̄n nō relinq̄rēt arbitrio cōfessorū iuxta qualitātē cōfiteētis. Attento primo q̄ consult⁹ est penitētē mittere in purgatorū cum p̄ua penitētia. q̄ cū magna nō implenda vel forte nō alia cōfiteōdo detrudere in infernū. Rursus attento. q̄ nō obstantibus tot decretis sup penitētis iniungēdis cōior est doctorū sentētia q̄ oēs penitētie in foro sacramentali sunt arbitrarie intelligendo de pctis occultis. **C**etero pro manifestis regule et discipline in religionib⁹ ordinate possunt rōnabiliter exigi et ab iniuris. Et hic habet locū qd̄ dicit in terrore aliorū. et ne facilitas venie incentiuū tribuat delinquēdi. et nullo modo de occultis que penitus non confiteret nisi vellēt. licet in hoc se dānaret. sed tam horrendo discrimini nō occasio p̄stāda. cum tam misera ve ve ve sit et totiens expta fragilitas humane conditionis. **F**init.

Distinctio magistralis et breuis eiusdē de modis excoicationū et irregularitātū et absoluteōis ab eisde.

Excoicationū tot sunt genera quot cōicationū. et p̄ter iudicantē irregularitates q̄ dicūt impedimta ad cōicoationes legitimas exercēs. **C**ōicoationū alia est naturalis.

De excoīcatōe ⁊ ei' absolutiōe

alia civilis. Naturalis est hec vita corporalis. cui mors opposita potest dici excoīcatio. Civilis est multiplex. Quedā fm leges spectātes ad cōicātōnē tpalem pūitis vite. de qua spectat ad dños legistas. Alia est ecclīastica fm canones ⁊ instituta. que spectant ad aīam/in ordine ad vitā etnā.

Ecclīastica cōicātō de qua magis ad ppositū spectat/cōsiderat duplr. Uno mō ad deū. Alio modo ad primū. **C**ōicātō ad deū. est stat' seu vita grē gratū faciētis. cui opponit generalr oīs excoīcatio q̄ cōtrahit ex mortali pctō. sic q̄ nequeat talis excoīcatus exercere legitimos act' / p̄serti sacramētales sine pctō. **C**ōicātō ad primū seu publica. tractat ⁊ intendit p canoīstas. dñi loquūt de excoīcatōe ⁊ irreglritate.

Est at excoīcatio seu irreglritas / sub duplici dñā. Quedā est oīno sine peccato. quedā ex pctō exīte vel p̄sumpto. Exēplū primi sicut bigamia. sicut iudiciū latū in causa sanguinis ex officio. si cur seruūt. sicut lepra. vel mutilatō. vel officiū vile. ⁊ silia. que distrahūt ⁊ impediunt ab exercitio diuinaz ministratiōnū. nec nō ⁊ ab ordinū susceptiōe repellunt. Exēplū secūdi sicut excoīcatio late sententia ab hoīe vel a iure. p̄pter cōtumaciā verā vel p̄sumptā.

Et hec est acceptō cōmunissima. q̄ subdividit in varias spēs vel ut inuērabiles. Tñ in generali. Quedā est reseruata pape. sicut etiā irreglritas que cōtrahit ex hmōi excoīcatōe. dū quis se miscet in diuinis excoīcat'. recipiendo vel exercēdo sciēter ⁊ a pposito.

Altera est irreglritas que nō ita reseruā. sed eam tollere p̄r sacerdos simplex. sicut in excoīcatōe minori / que suspēdit hoīez a celebratōe. que admodū fit si quis p̄cipauerit sciēter cū excoīcatis. nō tñ in crimine. sed ex quadā verecūda pietate. ⁊ in casib' nō concessis.

Casus at p̄clāres huiusmodi suspēnsiōnū ⁊ irreglritatū querēdi sunt a iuristis ⁊ ab institutis religionū seu cōmunitatū. qz cōsurgūt ex sola constitutiōe positina. ⁊ aliqñ sine crimine. licet nō sine rōne. p̄pterea condēnabil est contēptus.

Proinde q̄lis d̄z esse forma absolutiōis sup excoīcatōib' ⁊ irreglritatibus in foro exteriori ⁊ publico. sciat a iuristis. qm̄ in foro conscie / nō req̄ritur certa forma. nec de necessitate sacramenti. nec de necessitate p̄cepti. Sed sufficit di-

cere vt supra. Ego absoluo te in noīe patris ⁊ filij ⁊ spūs sc̄i Amen. cū intentōe absolutiōdi. Expedi autē vt hec intētiō sit laetissima. que sc̄at super oīni casu in q̄ potest p̄fessor absoluerē tā ofsententijs quā de pctis. Et ita sufficit hec forma p oib' sine multiplicatōe verbor. **A**dde q̄ absolutus in foro exteriori de excoīcatōib' tenet nihilomin' causas excoīcatōnū sacramentalr cōfiteri vt q̄ verberauerit clericū. ⁊c. Non enī fit publice sacramentalis cōfessio ad quā obligat ius diuinū.

Et quib' oib' colligi pōt' q̄ multa a p̄fessib' addunt frustra in absolutiōe sacramentali. ad absolutiōnem penitus nihil faciētia. In hoc enī q̄ confessor q̄libet cū intētiōe actuali vel habituali dicit ego te absoluo In noīe pa. ⁊ fi. ⁊ spūs sc̄i. omīa cōprehendit se ⁊ auctoritate mibi cōmissa vel qua fungor. hanc enī conditionē p̄supponit ipsa absolutio. Itē a pctis tuis mibi confessis supflue addit. quoniā de nō cōfessis nō absoluit. Itē et restituo te vnitati sancte ecclīe ⁊ sacramētis eius. Si enī absolutus est. ex se qz fidelis est / iā restitutus est. Letere conditiones patent supra.

Vtz vt supra tactū est si q̄s fuerit a iure. vel ab hoīe suspēsus aut maiori excoīcatōe innodat' seu irreglritate irretit' notoria aut cōtumaci aut certe illa q̄ sedi aplice est reseruata. ⁊c. in taliū casuū absolutiōe p̄script' est modus videlz in sacris canonib' vt eo mō nodū religēt q̄ quis fuerat alligatus. Et hec absolutio simplicis sacerdotis transcēdit prātem saltē ex iure positiuo. Silt eodē iure eius prāti ablati sunt casus epales aut alioz superiorum. Silt ⁊ in institutiōib' religionū p̄pter artiorē sui status custodiam que pctā seu casus soli prelato reseruātur q̄uis de per se q̄libet sacerdos ab eisdem posset absolute dūmodo vltra suam potestātē p̄ncipalē non excederet.

Patet quoqz q̄ multa ⁊ in ipsa absolutiōe superiorū casuū criminū excoīcatōnū irreglritatū. ⁊c. ab ip̄s platis adiūciāt supflua et nihil ad absolutiōem spectantia. Nā etiā in talib' sufficit ad cōem formā addere solūmodo clausulā vel clausulas a iure institutas. q̄ bus irretit' enodet seu a nodis absoluat. vt dicēdo auctoritate summi p̄ntificis vel grē aut p̄uilegij cōcessi vel dati. ⁊c. Ego te absoluo a tali excoīcatōe irreglritate

B

se interdicto suspensione quā tali vel tali sentētia incidisti. zc. sicut cōgruit z autoritas concessa aut virtus grē aplice seu p̄uilegij se extenderit. **Q**uō autē addit in q̄stū gratū in cōspectū diuine maiestatis fuerit zc. nihil facit ad rem.

De iniunctione pe

Sed de iniunctione pe (nitētie. nitētie diuerse sunt opiniones suas rōes adducētes. an añ absolutōem vel post absolutōem in iūgēda sit penitētia q̄ confessionis in diuidua comes est ad hoc enī cōfessio fit quo vuln̄ inflictu detegat. ad hoc penitētia in iūgē ut vuln̄ detecto salutare remediū adhibeat. Et licz incerte sint penitētie nostre nec q̄ lance diuino iudicio nostre ponderēt offense. in abundāti misericordia ac pietate ipsi hoc concessum est fidelibz. ut sacramto confessionis ac remediū penitētie etiā min̄ sufficiētis iam saltē a mortis eterne sit creptus supplicio qui fuerat dānādus etiā si ob modicē penitētie iniūctioez longius sit cruciādus quibz tamē cruciatibz etiā mltiplex remediū sue sponse aliunde. p̄uidit christ̄ cui propriū est misereri z cui misericordie n̄ est numer̄. **D**e illo autē an ante vel post absolutōez in iūgēda sit penitētia nil videt obesse homi simplici z cōtrito seu dolenti corde ad confessionē veniētī z ad satisfactōez parato. **I**n ipa autē iniunctione penitētie silt̄ occurrit rēphensio sup multiplicatōe p̄boz. penitētie in nullo suffragantiū. Sicut enī confitēs cauere d̄z ne aliqd̄ immisceat qd̄ tantū sacramtū executione in debita. p̄bositate ipotuna. oñtatione falsa. simulatione fraudulēta ac ceteris q̄buslibet malis violēt fructū q̄ ei tollat ita nō minus ipse cōfessor locū dei tenēs atq̄ eius gerens vices sacramtō confessionis reuerentiā exhibeat. z eius v̄ba statim sc̄ta sint pōderata ne z ipse in tali loco adducat quicq̄ qd̄ eū p̄boz subtilitate nec nō multiplicatōe aut isolita forma plationis possit oñtare maḡ ceteris p̄fessoribz idoneū intelligentē doctiorē sanctiorēq̄ bis ei ac silt̄ ditionibz plerisq̄ p̄ nefas p̄fessoribz n̄ solū fama z fauor a lingua sed etiam a manu crescit pecunia. z cathedra moisi quam dñs laudauit. istis atq̄ alijs modis vertit in cathedras numularioz

et colūbas vendentiū. q̄s idē ipse euerit z de rēplo eiecit. **P** simplicē igit̄ confessio nem z verā vt p̄supponit simplex etiā fiat absolutio aut cū timore z magna cautela ad supiores si oportet remissio iuxta supius dicta. demū p̄ absolutioē vel ante. (qd̄ ad p̄ns nolum̄ detiare/ eo q̄ n̄ obster huic sac̄to) simplex etiā fiat p̄nie iūctio.

Hoc notabile

qd̄ seq̄t multū recordat cū dict̄ dñi Joh̄. gerson ita q̄ videt etiā ab ipso positum

Mota forma absolutiois a peccatis sufficiens z necessaria est. Ego absoluo te. Sz satis p̄ueniēt̄ p̄mittit̄ autoritate ecclie a q̄ p̄fessor accipit p̄t̄e absoluedi in susceptione ord̄is Sed quia illa p̄t̄s est re tenta in manu supioris nisi committat. ideo d̄z z ord̄is. Et si loco hui⁹ clausule p̄mittat̄ autoritate q̄ fungat̄ n̄ est vis Idē enī valet. **D**eniq̄ nota q̄ satis p̄ueniēt̄ apponit̄ in forma supra dicta/ a peccatis tuis. ad denotādū de q̄ fiat absolutio vel de q̄b. **Q**uō vero dicat̄ a peccatis tuis z a circumstātijs eoz hoc sc̄m/ totalr̄ est supfluum. Quia aut circumstātia est peccatū aut n̄. Si sic iā dictū est a peccatis tuis. Si n̄. non cadit sub absolutioe. Itē q̄ dicat̄ de contritis. piculosum est z p̄ esse dānosum. qz nedū contrita sz etiā attrita peccatā p̄nt p̄ absolutioē deleri/ p̄ grām post adueniētē. Et melius post declarabit. Hoc autē qd̄ est contritū/ oñino excluderet attrita. sicut albū nigrum. zc. Deniq̄ hoc est inijcere scrupulū desperationis presertim in mortis articulo existētibus. Nulli enim constare potest si vere de peccatis conteratur. Cum igit̄ audit se absolui a contritis incipiet dubitare z vacillare super sua absolutioe. maxime cum inimicus in mortis articulo toto posse insistat ad deiciendum hoīem a sua spe z fiducia z sepe dolor corporis est vehemens. ita q̄ homo nullam deuotionis gratiā seu contritionem attestantem sentire possit. sicut et etiam in sanitate hominis sepe sine culpa sua propter multas rationes aufertur gratia deuotionis. Tollitur igit̄ per hoc/ fiducia/ vel minuitur. et datur occasio ruine seu desperationi. Et si enim vere ita sit q̄ absq̄ contritione peccata/ non deleantur. tamē homo sepe veraciter conteritur.